

150 jaar be

Foto's:
Stadsarchief Amsterdam,
tenzij anders vermeld

In het eerste jaar waren bij Brandweer Amsterdam 144 man in dienst, verdeeld over een Centraal Bureau, twee hoofdwachten, vier hulpwachten en drie posten. Op het Centraal Bureau, gevestigd in het Stadhuis, bevond zich tevens de Centrale Seinzaal. De manschappen hadden een dienstrooster van 3x24 uur op en 1x24 uur af. De meeste brandweerlieden woonden dan ook in een brandweergebouw, dat daarom 'kazerne' genoemd werd. Voor de brandmeesters

en officieren waren er in de kazernes dienstwoningen, waar zij met hun gezin konden verblijven.

De eerste jaren

De telefoon bestond nog niet, maar iedere kazerne was verbonden met het speciaal aangelegde brandweertelegraafnet, waarop ook nog eens 130 brandschellen waren aangesloten, waarmee het publiek de brandweer

kon alarmeren. Het materieel bestond uit drie stoomspuiten, twee bespannen handspuiten, zeven handgetrokken handspuiten en twee gereedschaps/personenwagens, waarmee extra personeel en materieel kon worden vervoerd. Vóór het beroepstijdperk kende het Amsterdamse Brandwezen sinds 1863 een vrijwillige brandweer met 1000 manschappen en 134 brandmeesters.

Linksboven: De bespannen handspuiten waren gemaakt naar model van Parijse brandweer, maar de rode kleur was afgekeken van Londen, omdat dat beter opviel in het verkeer.

Rechtsboven: De eerste commandant van de beroepsbrandweer in 1872 was Pieter Steenkamp.

Links: De eerste hoofdwacht van de nieuwe beroepsbrandweer aan de Prinsengracht, in gebruik tot 1979.

Rechts: De Personen- of Gereedschapswagen was bijna een kopie van het Hamburgse model.

In 1875 kwam de drijvende stoomspuit 'Jan van der Heyde' in dienst. Een ingenieus ontwerp, waarbij de stoommachines zowel voor de voortbeweging als voor de pompaandrijving gebruikt werden.

Beroepsbrandweer in Amsterdam

Door
Gerard Koppers

Als eerste stad in Nederland kreeg Amsterdam op 15 augustus 1874 een volledig beroepsbrandweerkorps. Een feit dat deze maand, 150 jaar na dato, door de hoofdstedelijke brandweer, wordt gevierd. Hoewel het korps qua organisatie en techniek in die anderhalve eeuw een enorme evolutie heeft doorgemaakt, steunt de brandweer anno 2024 nog steeds op de pilaren mensenwerk en vakmanschap.

Het verzorgingsgebied omvatte de gemeente Amsterdam, met destijds een oppervlakte van 3.000 ha. en 286.922 inwoners. Met de vorming van de beroepsbrandweer werd het vrijwillige personeel collectief ontslagen.

Al in januari 1875 onderging het materieel een belangrijke uitbreiding, toen de drijvende stoomspuit 'Jan van der Heijde', met een capaciteit van 4.000 liter per minuut, in dienst kwam. Bovendien werden dertig extra 'brandwachts' aangesteld. Binnen twintig jaar werden zes kazernes vervangen en kwamen er twee bij in de stadsuitbreidingen in Oost en Zuid. Bovendien werden enkele malen tijdelijke posten ingericht op tentoonstellingen en bij bijzondere objecten. Ook het materieel werd gestaag uitgebreid. Vier stoomspuiten en twee mechanische ladders werden aangeschaft en Amsterdam kreeg de beschikking over een waterleiding, waarop 444 brandkranen werden aangesloten. Een andere noviteit, de telefoon, werd in 1881 geïnstalleerd op de Centrale Seinzaal en de

hoofdwacht Prinsengracht.

Op 20 juni 1883 moest de brandweer met man en macht een zeer grote brand bestrijden op de Marinewerf op Kattenburg. Samen met de Marinebrandweer werd de vuurzee gestuit en namens het korps ontving het commando hiervoor zelfs een koninklijke onderscheiding. De Stadsschouwburg op het Leidscheplein verbrandde op 20 februari 1890 in een helse vuurzee. Vanaf dat moment werd brandpreventie een steeds belangrijker taak en het korps werd al spoedig de vraagbaak op dit gebied voor andere gemeenten.

Uitbreiding en motorisering

In 1896 werd door de annexatie van het stedelijk gebied van de gemeente Nieuwer-Amstel het verzorgingsgebied anderhalf keer zo groot. Niet alleen de beroepsbrandweer maar ook de stoomspuit van Nieuwer-Amstel werd overgenomen en het waterleidingnet werd aanzienlijk groter. De brandweer werd

gereorganiseerd en drastisch uitgebreid. De vrijwillige brandweerkorpsen in de nieuw geannexeerde gebieden werden door de bouw van nieuwe kazernes overbodig en binnen twee jaar opgeheven. Vanaf 1897 beschikte de Amsterdamse Brandweer over twaalf kazernes, verdeeld over vier secties. De laatste post met een handgetrokken brandspuit werd in dat jaar opgeheven.

Rond de eeuwwisseling waren er veel materiële vernieuwingen. Er kwamen nog twee stoomspuiten bij en de koolzuurspuit deed zijn intrede. Dit laatste voertuig had een flinke hoeveelheid bluswater aan boord, dat onder koolzuurdruk kon worden verspoten, zodat een eerste aanval kon worden ingezet. Ook werden mechanische Magirusladders aangeschaft die tot 22 meter reikten en in 1904 werd de grote drijvende stoomspuit 'Jason' voor het havengebied in dienst gesteld.

Na enkele geslaagde experimenten werden in dat jaar ook de eerste grotere

Links: Twee jaar na het internationale brandweercongres in Amsterdam werden in de nieuwe kazerne aan de Honthorststraat de Amerikaanse glijpaal geïnstalleerd. Boven: Tegelijk met Parijs en Hannover werkte de Amsterdamse brandweer aan automobielen met elektrische – maar ook stoomaandrijving.

elektrische auto's in gebruik genomen, waarna gaandeweg een groot deel van het materieel gemotoriseerd werd en het aantal paarden kon worden verminderd. Veel van die vooruitgang was te danken aan de internationale contacten die de beroepsbrandweer onderhield met collega's elders in de wereld. In 1895 werd zelfs het eerste internationale brandweercongres in Amsterdam georganiseerd, als onderdeel van de wereldtentoonstelling. Bij de bouw van de nieuwe brandweerkazerne aan de Honthorststraat in Amsterdam, twee jaar later, werden ook al moderne snuffjes uit het buitenland toegepast, zoals de glijpalen en terugmeldingen, die we tegenwoordig als statusmelding betitelen.

De eerste wereldoorlog was een periode van materiaalgebrek en bezuinigingen. Er moest zelfs een brandweerpost in het centrum worden gesloten. In 1921 werd door annexatie het grondgebied van Amsterdam opnieuw uitgebreid, waardoor het verzorgingsgebied drieënhalf keer zo groot werd. Ook het personeelsbestand groeide en van de 21 bestaande vrijwillige korpsen in het geannexeerde gebied werden er tien in stand gehouden. Tevens werden twaalf autospuiten, vier autoladders en enkele hulpvoertuigen in dienst gesteld. De vuurproef voor dit materieel kwam op 31 mei 1922 toen een immense brand een groot deel van het Werkspoorcomplex op Oostenburg verwoestte. De

brandweer weerde zich kranig en wist het vuur onder moeilijke omstandigheden tot stoppen te dwingen.

Modernisering

In 1924 had de Amsterdamse brandweer een primeur met de eerste staf/commandowagen in Europa, die was uitgerust met een radio-installatie. In de tweede helft van de twintiger jaren werd het brandschellensysteem vervangen door openbare brandmelders op zuilen langs de weg, die via het telefoonnet met de brandweer verbonden waren. Ook in ziekenhuizen en fabrieken werden deze melders geïnstalleerd. De brandmelders konden ook worden gebruikt voor het

In 1924 had Amsterdam een internationale primeur met een stafwagen, die was uitgerust met een radio-ontvangst/verzendinstallatie.

Op 18 april 1929 verwoestte een spectaculaire brand het Paleis voor Volksvlijt aan het Frederiksplein.

berichtenverkeer tussen de brandlocatie en de centrale seinzaal. Belangrijke branden in deze periode waren die van het theater 'Flora' in de Amstelstraat op 12 februari 1929, bij 18 graden vorst en het Paleis van Volksvlijt aan het Frederiksplein, dat op 18 april van datzelfde jaar in een spectaculaire vuurzee ten onder ging. Inmiddels was ook de nieuwe motorblusboot 'Jan van der Heijde' in dienst gesteld en had de brandweer de beschikking gekregen over een riant instructiegebouw met gymnastieklokaal aan de Lepelstraat.

De tijd van crisis en bezuinigingen dreigde uit te monden in een samenvoeging van politie en brandweer, maar ten koste van twee kazernes kon dit worden voorkomen. Andere donkere wolken die zich samenvakten boven Amsterdam waren die van de oorlogsdreiging. Een luchtbeschermingsdienst werd opgericht en het dienstrooster werd, vooral na de mobilisatie, verzwaaard.

Oorlog in Amsterdam

Voor de brandweer begon de oorlog op 10 mei 1940 om 04.12 uur, met de

Na enige vertraging werden in 1921 twaalf automobiel-motorspuiten geleverd. Ze bleven tot 1956 in bedrijf. Rechts: Vlak na de bevrijding kreeg de brandweer een pas zeven jaar oude diesel-autospuit in handen, die ontsnapte politiemensen hadden gebruikt voor hun terugtocht van Bruinswijk naar Amsterdam.

uitruk naar het zwaar gebombardeerde vliegveld Schiphol. Tijdens de blussing raakten twee brandweerlieden dodelijk gewond als gevolg van een hernieuwd bombardement. Tijdens de laatste gevechtsdagen werden de olie-installaties van de stad door Britse militairen in brand gestoken, zonder dat de Brandweer uit blussen ging. Pas na de bezetting werd er uitgerukt.

Onder Duits bestuur werd de luchtbeschermingsbrandweer in vaste dienst genomen en als hulpbrandweer aan de beroepsbrandweer toegevoegd, waardoor een uitbreiding met 528 man over dertien posten plaatsvond. Deze hulpbrandweer was voorzien van 52 auto's met aanhangmotorspuiten.

In oktober 1940 werd op last van de bezetter een Inspectie van het Brandweer-

wezen opgericht, die de Nederlandse brandweer moest professionaliseren en reorganiseren naar Duits model. Voor die inspectie was veel ervaren kader nodig en de Amsterdamse brandweer moest een flink aantal getalenteerde leidinggevendenden afstaan. Die werden inspecteurs en commandanten van kleinere gemeenten en richtten vaak beroepsbrandweren op. Tot 1940 was er alleen beroepsbrandweer in Amsterdam en Groningen.

Gedurende de bezettingsjaren vonden verscheidene bombardementen en grote branden plaats in Amsterdam. Tijdens een bombardement op 11 oktober 1940 werden vier brandweerlieden dodelijk getroffen. De zwaarste bombardementen vonden plaats in juli 1943 op Amsterdam-Noord (Fokkerfabriek) en

Uit de grote voorraden ex-militaire legertrucks kon de Amsterdamse brandweer snel 12 geschikte chassis kopen om te laten opbouwen tot autospuiten. Daarbij diende de Duitse dieselspuit als prototype.

Links: Begin jaren 50 konden ook de dertig jaar oude autoladders worden vervangen door moderne DAF-chassis met stalen 30-meterladders.

in november 1944 op de Euterpestraat (gebouw Sicherheitsdienst). De grootste brand van de laatste eeuwen ontstond op 27 april 1943, toen een geallieerde bommenwerper achter het Carlton-hotel aan de Vijzelstraat neerstortte en een heel huizenblok in brand zette. Organisatorisch kwam de Amsterdamse

brandweer vanaf 1 januari 1944 onder de Staatsbrandweerplicht en het personeel kreeg militaire rangen. Brandstof en voedsel werden in de laatste bezettingsjaren schaars en tot overmaat van ramp werden nog eens 36 auto's gevorderd. Vanaf januari 1945 kon men alleen nog uitrukken met trek-wagentjes, omdat

alleen voor grotere branden nog wat benzine beschikbaar was. Op 12 april 1945 werd zelfs de stroomlevering gestaakt. Enkele weken na de bevrijding was de situatie weer enigszins normaal en was de brandweer een Duitse diesel-autospuit, een Britse transportwagen en zeven Nederlandse aanhangmotorspuiten

Vanaf 1976 werden de DAF-autospuiten geleidelijk vervangen door Mercedes-Benz autospuiten van een compact type en een grotere uitvoering.

tionale brandweertentoonstelling in de RAI was er de viering van het 700-jarig bestaan van de stad en het evenement 'Sail'. Amsterdam was in de groei, evenals haar brandweer. Behalve de nieuwe kazerne in de Bijlmermeer werden er in die jaren ook nieuwe posten geopend in de andere groeistulpen van Amsterdam, waarvan twee in Amsterdam-Noord en één in Buitenveldert.

In 1975 werd het centraal bureau van de brandweer verplaatst naar een kantoorgebouw, waarin ook een geheel nieuwe alarmcentrale werd gevestigd. Omdat de telefoon nu in bijna elk huis stond waren de rode brandmelders op straat gaandeweg afgeschaft en waren er moderne meldpunten gekomen in vrijwel alle belangrijke gebouwen als grote hotels, kantoren, ziekenhuizen, fabrieken, winkels e.d. De onderlinge verbindingen werden ook gemoderniseerd met de ingebruikneming van vier mobilfoonkanalen en een nieuwe verbinding/commandowagen, voorzien van de modernste snuffjes en grote aantallen portofoons.

Brandweercommandanten in Amsterdam

1872	P.W. Steenkamp
1878	V.C. Dijkmeester
1885	W.A. van Mook
1891	W. Hoogenboom
1894	J. Meier
1915	C. Gordijn jr.
1941	J.B. Schuitemaker
1957	P.A. Riedel
1970	R.H.P. Baaij
1980	mr. G. Herkemij
1989	ing. M. de Vries
1992	ir. H.C. Ernst
2000	ing. C. te Boekhorst
2006	Mevr. C.M. van de Wiel
2012	ing. G.A.J.M. van Strien
2015	I.J.J. Stelstra (wnd.)
2016	L.J. Schaap
2019	M.T.C. van Lieshout

rijker. De Hulpbrandweer kon worden opgedoekt en de wederopbouw begon. Het personeelsbestand werd weer tot normale sterkte teruggebracht en de militaire rangen werden snel afgeschaft.

Wederopbouw

De eerste naoorlogse jaren stonden in het teken van de vernieuwing van het materieel. Elf autospuiten met gesloten cabines en vijf moderne stalen autoladders werden in dienst gesteld. Enige belangrijke inzetten waren de hulpverlening na een vliegtuigongeval op Schiphol, waarbij op 14 november 1946 26 doden vielen en de langdurige zware brand in het koelhuis 'Amerika' aan de Oostelijke Handelskade op 11 september 1948. Op 20 april 1957 verwoestte een zeer grote brand een complex pakhuizen op Wittenburg.

Tegen het einde van de jaren vijftig deden de mobilfoon en de persluchtapparaten hun intrede bij de Amsterdamse brandweer. Bijzondere voertuigen voor schuim- en poederblussing en hogedruk-autospuiten kwamen in dienst, evenals een nieuwe kraanwagen. De oude drijvende stoomspuit 'Jason' werd vervangen door een moderne havenblusboot.

De annexatie in 1966 van een groot gebied ten zuidoosten van de stad zorgde voor de opnemng van de vrij-

Links: Ter vervanging van de Dodge autospuiten werd vanaf 1963 begonnen met de aanschaf van DAF-autospuiten met achterruit geschoven vooras, voor kortere draaicirkels op de krappe grachten.

willige Brandweer Driemond in het korps. Evenals in Nieuw-West, dat sinds 1959 al een eigen kazerne had, werd in het nieuwe gebied in 1969 een eigen brandweerpost betrokken. In deze periode startte de grootscheepse vernieuwing van de huisvesting van de Brandweer. Binnen twintig jaar werden dertien nieuwe gebouwen betrokken, waaronder drie tijdelijke, en werden de overgebleven oudere kazernes volledig gerenoveerd. Ook het oude instructiegebouw werd vervangen door een volledig geoutilleerd opleidingscentrum op de voormalige Zuidergasfabriek. Ondanks de goede uitrusting en inrichting kwamen er toch enkele rampen voor in Amsterdam. Bij een brand op de olietanker 'Diane' in de Australiëhaven op 12 december 1968 vielen 14 doden, op 20 november 1969 verbrandde een grote kerosine-opslagtank van Comos aan de Benzolweg, op 5 december 1970 kwamen acht pensionarissen om het leven bij een brand in de Amstelstraat, op 30 mei 1971 raakten bij een treinbotsing bij Duivendrecht zes mensen dodelijk gewond en bij een explosie in de chemische fabriek Marbon op 10 augustus 1971 verloren negen mensen het leven, waaronder vijf brandweerlieden. Uit al deze incidenten werden wijze lessen geleerd en voorschriften voor de brandveiligheid en brandbestrijding werden aangepast aan de moderne, snelle tijd.

Honderd-plus

In 1974 vierde de beroepsbrandweer haar 100-jarig bestaan met tal van festiviteiten voor de bevolking. In 1975 was er nog meer feest. Behalve een interna-

Eén-Eén-Twee

In één van de grote hotels - Hotel Polen aan het Rokin - stond men op het punt een brandmeldinstallatie aan te leggen, maar voordat dat gebeurde brak er op 9 mei 1977 een rampzalige brand uit, waarbij 31 hotelgasten en twee bewoners van een naastgelegen pand om het leven kwamen.

Met het opheffen van de Bescherming Bevolking kwamen de rampenbestrijdingstaak en de voorbereiding daarop bij de brandweer te liggen, die zich daarvoor in regionaal verband organiseerde. In 1982 werd met de gemeente Diemen de Regionale Brandweer Amsterdam en Omstreken opgericht. Na opheffing van de BB - die in Amsterdam als gemeentelijke dienst was georganiseerd - werd de Regionale Rampenbestrijdingsorganisatie (RRO) opgericht en onder de regionale brandweer geplaatst. Later werd deze vrijwilligersorganisatie verder geprofessionaliseerd en hernoemd in RVHV (Regionale Vrijwillige Hulpverleningsorganisatie). De regionale brandweer werd in 1990 uitgebreid met de gemeenten Aalsmeer, Amstelveen, Haarlemmermeer, Ouder-Amstel en Uithoorn.

Een andere belangrijke erfenis van de BB was de Chemisch Adviesdienst, die overging naar de Amsterdamse brandweer, een expertise die uniek was in Nederland.

Bezuinigingen

De tachtiger jaren werden voor een groot deel bepaald door bezuinigingen

bij de overheid, waaronder de brandweer. In de jaren 1983 tot en met 1986 waren er diverse malen acties, die een steeds grimmiger karakter kregen. Uiteindelijk werden er geen kazernes gesloten en werd het personeelsbestand zoveel mogelijk via natuurlijk verloop teruggebracht. De gemiddelde werkweek, die in 1967 naar 67 en in 1972 naar 60 uur was gebracht, werd in 1986 verlaagd naar 57 uur.

De persoonlijke en materiele uitrusting veranderde in de tachtiger jaren aanzienlijk. Het nette tenue of 'lakense pak' werd vanaf 1983 verwisseld voor het landelijk brandweeruniform, de persluchtapparaten werden lichter en veiliger, de altijd zware gordel met bijl, lijntas en maskertas verdwenen van het uitruktenue en ten slotte werd de typische Amsterdamse brandweerhelm, welk model sinds de oprichting herkenbaar was geweest, vervangen door een betrouwbaardere witte kunststofhelm. De oude blusboot 'Jan van der Heijde' werd in 1983 vervangen door de hypermoderne naamgenoot met de toevoeging 'III', en verdween zelf naar het Nationaal Brandweermuseum in Hellevoetsluis. De bijzondere voertuigen van de brandweer werden niet meer speciaal opgebouwd, maar

in containervorm geconstrueerd, zodat minder voertuigen nodig waren voor de speciale gereedschappen en materialen die slechts af en toe nodig waren. Ook dit leidde tot personeelsbesparing. Gelukkig ondervond het nieuwbouwprogramma voor de kazernes geen nadeel van de bezuinigingsjaren, zodat aan de Ringdijk, Marnixstraat en Remmerdenplein nieuwe moderne gebouwen verzezen ter vervanging van de oude. Ook het centraal bureau verhuisde en betrok het dienstgebouw van de opgeheven Dienst Bescherming Bevolking aan de Weesperzijde. De alarmcentrale werd in 1988 gevestigd aan de hoofdwachttunnel. Na de samenvoeging met de meldkamer van de politie werd de brandweer-meldkamer in 2013 gehuisvest in het hoofdbureau van Politie aan de Elandsgracht.

Boven: Verwoestende en dodelijke brand in Hotel Polen op 9 mei 1977.

Foto: Gerard Koppers

De grootste naoorlogse brand werd op 4 oktober 1992 veroorzaakt door een neerstortend vrachtvliegtuig, dat op de flats Kruitberg en Groeneveen viel. Er kwamen 43 mensen om het leven.

Foto: Rob Jastrzebski

1992 was in meerdere opzichten een bijzonder jaar. Op 30 juni woedde er een zeer gevaarlijke LPG-brand in een tankstation in Lijnden, gemeente Haarlemmermeer, op 8 juli was er een explosie met zeer grote brand in de chemische fabriek Cindu/Nevcin te Uithoorn, waarbij drie bedrijfsbrandweerlieden het leven lieten en op 30 november een treinongeval in Hoofddorp, waarbij vijf personen omkwamen. De grootste en meest indrukwekkende ramp was echter het neerstorten van het Boeing 747-vrachtvliegtuig van El-Al op de flats Kruitberg en Groeneveen in Amsterdam Zuidoost op 4 oktober. De brandweer, de Regionale Rampenbestrijdingsorganisatie en andere hulpverleningsdiensten werkten op volle toeren en de blussing en berging verliepen snel en professioneel. Na een week kon de balans worden opgemaakt en werd vastgesteld dat er 'slechts' 43 mensen waren omgekomen.

Operationele grenzen

Vooraf in het laatste decennium van de vorige eeuw werd duidelijk dat gemeentegrenzen niet langer het inzetgebied van de Amsterdamse brandweer bepaalden. Veelvuldig moest men in de regio en soms zelfs ver daarbuiten te hulp schieten. Zo moest het korps in 1992 assisteren bij grote branden in Uithoorn en Lijnden en een treinongeval in Hoofddorp. Het daaropvolgende jaar werd een hele compagnie ingezet bij overstromingen rond Maastricht. Ook

in 1995 rukte men weer naar het uiterste zuiden uit om de helpende hand te bieden bij hoog water. In 1997 werd hulp verleend bij een verkeersramp op de A9 bij Badhoevedorp en in 1998 waren er weer inzetten bij overstromingen in het Westland en bij Hoorn. In mei 2000 werd een compagnie naar Enschede gezonden ter aflossing van de daar ingezette hulpverleners bij de vuurwerkramp die de stad had getroffen.

Ook het korps zelf werd zwaar getroffen. Bij een zeer grote brand in een complexe loods aan de Motorkade in Amsterdam-Noord verloor het korps op 19 april 1995 drie van haar manschappen. Deze ramp was aanleiding tot een uitgebreid onderzoek, dat uitmondde in talloze aanbevelingen, waarmee de veiligheid van de brandweermensen zou kunnen worden vergroot.

In het jaar 1999 werd ook het 125-jarig bestaan van het korps herdacht. Dat gebeurde met de uitgave van een jubileumboekje, een tentoonstelling tijdens de vakbeurs 'Brand 99' in de RAI, een gehandicaptendag en twee personeelsfeesten. Bovendien werd in de hal van het centraal bureau een plaquette aangebracht, waarin de namen van alle 29 omgekomen korpsleden waren gegraveerd.

Brandweer Amsterdam-Amstelland

De taakuitbreidingen en –specialisaties van de brandweer zorgden voor een

roep om schaalvergroting. Zo werd een regionaal brandweerkorps gevormd door fusie van zes bestaande gemeentelijke brandweerkorpsen, waaronder dat van Amsterdam. Op 1 januari 2008 werd de nieuwe Brandweer Amsterdam-Amstelland in dienst gesteld, gevormd door de brandweerkorpsen van Amsterdam, Amstelveen, Diemen, Ouder-Amstel en Uithoorn. In 2022 kwam de brandweer van Weesp erbij, door de gemeentelijke fusie met Amsterdam. Het korps beschermt anno 2024 met 1100 brandweerlieden, 12 beroepskazernes en zeven vrijwillige posten circa een miljoen inwoners. De beroepsbrandweermensen van nu hebben een rooster van gemiddeld 48 uur per week.

Naast de Uitrukdienst zijn er nog een aantal bedrijfsvoeringsafdelingen. Naast beleid en organisatie, personeelswerving en -zorg, opleiding en training, financieel beheer, technische zorg en onderhoud en voorlichting moet daarbij gedacht worden aan de voorbereiding of preparatie op incidenten. De afdeling Vakbekwaamheid zetelt bij Schiphol en Uithoorn, waar ook realistische oefenfaciliteiten zijn gerealiseerd. De eigen garage en het logistiek centrum zijn sinds 2020 gevestigd in een ruim en modern pand aan Galwin in het Westelijk Havengebied, dat ook onderdak biedt aan de Gezamenlijke Brandweer Amsterdam, die brandweezorg uitoefent bij de aangesloten bedrijven. Tenslotte is er nog de afdeling Risicobeheersing en Veiligheidsadvies. In totaal zijn bij deze staf- en ondersteunende diensten 130 mensen werkzaam.

Er is in Amsterdam veel veranderd sinds de tijd dat branden geblust moesten worden met emmertjes en handspuiten. Het belangrijkste is echter hetzelfde gebleven: brandweerlieden waren en blijven mensen die mensen in nood helpen. En dat zal ook altijd zo blijven....

In het in 1966 geannexeerde stadsdeel Zuidoost zijn verschillende brandweerkazernes geweest, maar deze aan de Langbroekdreef uit 2016 lijkt voorlopig de laatste te zijn. Foto: Brandweer Amsterdam-Amstelland.

